

[Socialministeren.]

over sin normale Arbejdstid tvinges til, som Regel uden Varsel, at tilbringe en længere Tid paa Arbejdspladsen, ogsaa faar det ekstra Vederlag, som i Henhold til Overenskomsten er forudsat for Arbejdet paa den Tid af Døgnet; i alt Fald vilde der være meget lidt Rimelighed i, at det var Arbejdsgiveren, der skulde høste Fordelen af denne Lovgivning, derved at han kunde faa Overarbejde udført uden Overarbejdstidsbetaling, hvorefter Arbejderne bagefter skulde afspadsere Overarbejdstiden. Det tror jeg ikke man kan faa Arbejderne til at gaa ind paa.

Jeg skal i øvrigt anbefale Lovforslaget til den hurtigst mulige Behandling og til Gennemførelse her i dette høje Ting.

Første Næstformand (Vanggaard): Det ærede Medlem Hr. Prieme har Ordet for en kort Bemærkning.

Prieme: I Anledning af mine Udtalelser erkendte den højtærede Socialminister, at man fra en Række Kommuner til Socialministeriet havde faaet Henvendelser med Hensyn til Ophævelsen af Opholdsbestemmelserne i Socialloven, og Ministeren udtalte derefter, at det havde vist sig, at de Oplysninger, man havde faaet, og den Betydning, man tillagde den omhandlede Paragrafs Ophævelse, var overdrevne. Deri ligger dog en Erkendelse af, at mine Oplysninger er rigtige.

Ordet „overdrevne“ maa jo sættes i Relation til noget bestemt. Jeg ved ikke, hvad Ministeren sætter det i Relation til, men jeg tillægger nu de praktiske Folk ude fra Kommunerne og Købstæderne, som har arbejdet med social Forsorg, inden Socialloven blev vedtaget og efter dens Vedtagelse, en saa god Forstaaelse af Problemet, at naar man fra denne Side — saa vidt jeg ved ogsaa fra en Række socialdemokratisk styrede Kommuner — henvender sig til Socialministeren med Anmodning om at faa dette Forhold undersøgt og eventuelt ændret, saa skal der nok være et Grundlag for det, og inden jeg gaar videre i Debatten, vil jeg altsaa gerne have at vide, hvad Ministeren mener med Ordet „overdrevne“.

Jeg vil gerne slutte med at stemple det som aldeles utilbørligt, naar Socialministeren i Aften fra denne Talerstol har tillagt mit Parti den Opfattelse, at vi ønskede at bevare den nuværende Arbejdsløshed. Det har den højtærede Socialminister absolut ikke under nogen Form

Ret til at formode og her fra denne Talerstol udtale. Jeg har nok for nylig set i en ledende Artikel i „Social-Demokraten“, at man var ved at genopfriske den Tone, der herskede i Bladet under en tidligere, nu afdød Redaktør, og jeg skal sige til den højtærede Socialminister, at hvis det er Meningen, at Tonen i Pressen og her paa Rigsdagen skal ind i den Gænge, som Socialministeren synes at foretrække i Aften, er der ikke noget i Vejen for mit Vedkommende.

Første Næstformand (Vanggaard): Det ærede Medlem Hr. Oluf Pedersen har Ordet for en kort Bemærkning.

Oluf Pedersen: De besynderlige Udtalelser, som den højtærede Socialminister fremsatte, giver mig Anledning til at stille det Spørgsmaal: Tror Ministeren virkelig, at der er en vis Mængde Arbejde, som skal udføres? Ved Ministeren ikke, at der er kunstigt Arbejde, som øger Arbejdsløsheden, og at der er Arbejde, hvis Udførelse giver endnu mere Beskæftigelse? Jeg spørger, fordi jeg er klar over, at det kan være en saadan kolossal Dumhed hos Ministeren, der begrunder en Lovgivning som den, Regeringen i de senere Aar har gennemført.

Første Næstformand (Vanggaard): Jeg henstiller, at man bruger knap saa stærke Udtryk.

Socialministeren (Ludvig Christensen): Til det ærede Medlem Hr. Prieme skal jeg kun sige, at jeg henviser det ærede Medlem til at undersøge, hvad der staar i den Betænkning, der for et Aar siden blev afgivet af Udvalget nedsat under Socialministeriet vedrørende Socialreformen, og hvis det ærede Medlem er det taktfulde Medlem, som han mod min Opfattelse af ham her foregiver at være, venter jeg inden ret længe at faa den Undskyldning fra hans Side, som jeg fortjener.

Til det sidst talende ærede Medlem skal jeg overhovedet ikke afgive noget Svar.

Første Næstformand (Vanggaard): Det ærede Medlem Hr. Prieme har Ordet for en kort Bemærkning.

Prieme: Jeg synes, det havde været rimeligere, hvis den højtærede Socialminister havde givet en Undskyldning for den Forløbelse eller Fortalelse, han sikkert maa have gjort sig skyldig i, naar han beskyldte mit Parti for at være interesseret i at op-